

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ
วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

โดย
ดวงทิพย์ เจริญรุ่งกษ์

สนับสนุนทุนวิจัยโดย
สถาบันวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปีการศึกษา 2566

ดวงทิพย์ เจริญรุทซ์ 2566: กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต 49 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566 จำนวน 100 คน ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ อายุ 19 ปี ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด คือ เกรด B และอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านกลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยอ้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ทั้งนี้ การทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมุติฐานความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษา มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน มีเพียงผลการเรียนที่มีผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Duangtip Chareonrook 2566: Strategies for Learning a Foreign Language of Chinese
Students Studying in Chinese-English Program of Communication Arts Rangsit University
Faculty of Communication Arts Rangsit University 49 Pages

The objective of this research study is to examine the learning strategies of Chinese students enrolled in the Chinese-English program at the Faculty of International Studies, Rangsit University. The researchers utilized a questionnaire as a data collection tool from a sample group consisting of Chinese students enrolled in the Chinese-English program at the Faculty of International Studies, Rangsit University, who registered in the academic year 2023, totaling 100 individuals. The study results indicate that the majority of the sample group are female, with an average age of 19 years old. The average foreign language study performance of the majority of the sample group is a B grade, and they are mostly in their second year of study. In summary, direct language learning strategies overall are at a high level, with an average score of 3.48. When considering specific aspects, Compensation Strategies are at a high level with an average score of 3.73, Cognitive Strategies are at a high level with an average score of 3.45, and Memory Strategies are at a moderate level with an average score of 3.25.

Indirect language learning strategies overall are at a high level, with an average score of 4.24. When considering specific aspects, Social Strategies are at a high level with an average score of 4.66, Metacognitive Strategies are at a high level with an average score of 4.40, and Affective Strategies are at a high level with an average score of 3.67. Considering both types of language learning strategies, indirect language learning strategies overall are at a high level with an average score of 3.86. It was found that the sample group predominantly utilizes indirect language learning strategies, with a highest average score of 4.24, compared to direct language learning strategies with an average score of 3.48.

Furthermore, the hypothesis testing results indicate that the analysis of the hypothesis testing on the difference between gender, age, and academic year found no significant difference in language learning strategies. However, there were significant differences found in academic performance.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานและนักศึกษาหลายท่านเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำนักงานวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาเงินทุกคนที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ปรึกษาการวิจัยทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างดีจนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์

ดวงทิพย์ เจริญรุ่งษ์

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	6
2.2 แนวคิดเรื่องภาษากับวัฒนธรรม	10
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.4 กรอบแนวคิดงานวิจัย	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	16
3.1 ประชากร	16
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	16
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	21
ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	22
กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย)	24
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	31
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
5.1 สรุปผลการวิจัย	34
5.2 อภิปรายผล	37
5.3 ข้อเสนอแนะ	40
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต	40
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	43
ประวัติผู้วิจัย	49

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ	22
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอายุ	22
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตาม ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ	23
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามชั้นปี (Level)	23
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง Direct Strategies for Learning	24
4.6 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวม	26
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม Indirect Strategies for Learning	27
4.8 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวม	29
4.9 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม	30
4.10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	31
4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	31
4.12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนภาษาต่างประเทศ กับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	32
4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษากับกลยุทธ์ใน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันการใช้ทักษะด้านภาษาและการสื่อสารมีความสำคัญต่อมนุษย์โลกเป็นอย่างมาก เพราะภาษาถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทำให้ผู้คนในแต่ละสังคมเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากคนที่รู้ภาษาต่างประเทศย่อมได้เปรียบในเรื่องของสื่อสารในบริบทของการศึกษา การทำงาน การท่องเที่ยวและอื่นๆ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีบทบาทในการพัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเรียน และประเทศชาติ ดังที่ Krashen (อ้างใน ชนิกา คาพุฒ, 2555) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองว่า มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่นหรือภาษาที่สอง เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสารทางการเมือง ศิลปวัฒนธรรม การค้า เป็นต้น

เมื่อทักษะด้านภาษามีความสำคัญต่อการสื่อสาร ทำให้สังคมในแต่ละประเทศมีการส่งเสริมผลักดันให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสร้างประโยชน์ในด้านต่างๆ ทั้งเรื่องการศึกษา การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ เป็นต้น สำหรับด้านการศึกษาริบทที่เห็นได้ชัดเจน คือ นักศึกษาที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ทำให้ต้องมีการเรียนรู้ภาษาที่สอง และที่สามเพิ่มเติม เพื่อการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้คนในประเทศที่เราไปศึกษาต่อ รวมถึงเพื่อความอยู่รอดในการใช้ชีวิตประจำวันเมื่อต้องไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ดังที่ ผงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ (2538) กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่สูญเปล่า แต่กลับจะเป็นคุณประโยชน์เป็นอย่างมากในการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม รวมไปถึงระดับโลก

สำหรับการเรียนการสอนในประเทศไทย หลักสูตรนานาชาติส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่นักศึกษาต่างชาติต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร ต่างกันตามบริบทที่พบเจอในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยมากที่สุดตามข้อมูลสถิติ จำนวนนักศึกษาต่างชาติในช่วงปี 2555-2565 (ย้อนหลังไป 10 ปี) ที่มาศึกษาในประเทศไทย พบว่ามีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในประเทศไทยทั้งหมด 228,724 คน มีจำนวนนักศึกษาจีน 106,869 คน คิดเป็นร้อยละ 46.72 นักศึกษาสัญชาติจีนเป็นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากที่สุดในช่วงปี 10 ปี รองลงมาคือ สัญชาติเมียนมา โดยประเภทของมหาวิทยาลัยที่เข้าศึกษาสูงสุด ในปี 2565 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเอกชน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา ข้อมูลนักศึกษารวมต่างชาติ, 2565)

มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีจำนวนนักศึกษาชาวจีนเลือกเข้ามาศึกษาต่อมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยจัดการเรียนการสอนโดยวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต อันประกอบด้วยหลักสูตรที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ สำหรับนักศึกษาชาวจีนได้ ทั้งนี้ หลักสูตรที่ได้รับความนิยมจากนักศึกษาชาวจีนอันดับต้นๆ จะมีทั้งหลักสูตรศึกษาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ บริหารธุรกิจ เป็นต้น ด้วยผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์นานาชาติ จึงให้ความสนใจที่จะเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตร เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาสูงสุดได้ รวมถึงได้เข้าใจถึงเทคนิคหรือวิธีการที่นักศึกษาชาวจีนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอีกประการ

หลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนนักศึกษาจีนเพิ่มขึ้นในปี 2565 โดยมีจำนวนนักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนถึง 77 คน (สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต, 2565) การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ นานาชาติ(จีน) ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงใช้ในการเรียน นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษแล้วภาษาไทยถือเป็นอีกภาษาที่นักศึกษาชาวจีนได้เรียนรู้ไปโดยปริยาย เพราะต้องใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาอยู่กับคนไทย เพื่อนคนไทย เจ้าหน้าที่คนไทย และอาจารย์คนไทย การใช้ความพยายามในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีน เพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ให้ประโยชน์ทั้งด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวัน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ซึ่งปัจจุบัน ได้มีนักศึกษาต่างชาติได้ให้ความสนใจเข้ามาศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาสัญชาติจีนนิยมเข้ามาศึกษาหลักสูตรนานาชาติของมหาวิทยาลัยรังสิตเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน นักวิจัยในฐานะผู้สอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์นานาชาติ จึงประสงค์จะศึกษากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาสูงสุดได้ ตลอดจนได้เข้าใจถึงเทคนิคหรือวิธีการที่นักศึกษาชาวจีนใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ทำให้ประโยชน์ทั้งด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวัน ว่ามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนในบริบทการศึกษานั้นๆ เข้าใจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาของตน และจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนต่อไป รวมถึงเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คำถามการวิจัย

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

1.4 สมมติฐานการวิจัย

- 1) เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- 2) อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ชั้นปีการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีน เพื่อนำผลการวิจัยไปวางแผนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้นต่อไป โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จากนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566 (สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต) เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้ คือ เพศ อายุ ผลการเรียนรู้ และชั้นปี

ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทางตรงและทางอ้อม

1.6 นิยามศัพท์

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง พฤติกรรม และเทคนิคที่นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตใช้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดของ Oxford (1990) แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง (direct) ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) สำหรับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม (indirect) ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยที่นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เรียนรู้

นักศึกษาชาวจีน หมายถึง นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) สร้างความรู้ความเข้าใจที่มีคุณค่าสำหรับผู้ศึกษาและผู้ดูแลเพื่อพัฒนาการสนับสนุนเป้าหมายเฉพาะในหลักสูตรจีน-อังกฤษ
- 2) ช่วยเพิ่มคุณภาพหลักสูตรและนโยบายการผสมผสานด้านวัฒนธรรมจีน-ไทย
- 3) ผลการศึกษาสามารถเป็นฐานการวิจัยและการสนทนาทางวิชาการเพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในสถานการณ์การศึกษาระหว่างประเทศ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
- 2.2 แนวคิดเรื่องภาษากับวัฒนธรรม
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

Oxford (1990) กล่าวว่า เป้าหมายของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล Oxford ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง (direct) และ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม (indirect) Oxford ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทั้ง 2 กลุ่มออกเป็นกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนของตนเองของผู้เรียน ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

แนวคิดแบบใหม่ๆ เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน ด้วยมุมมองที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันและต่างก็มีเอกลักษณ์ของตน ดังนั้น การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ย่อมต้องมีการปรับเปลี่ยนให้คำนึงถึงลักษณะดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสร้างความวิตกกังวลและความไม่มั่นคงในหมู่ครู ซึ่งถือเป็นความท้าทายที่จะเรียนรู้กลยุทธ์ใหม่ ในฐานะที่เป็นผู้นำการศึกษา ครูอาจารย์ต้องยอมรับที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดจากทฤษฎีใหม่ๆ ที่เข้ามาอย่างมีสติ ครูต้องเป็นตัวอย่างของผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเรียนรู้วิธีการคิดนอกกรอบและพัฒนามากขึ้น งานของครูไม่ได้เป็นเพียงแค่ปรับแต่งสภาพที่เป็นอยู่ ถ้าหากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในระบบโรงเรียน เราควรที่จะแสวงหาความจริงจากหลายมิติ ในฐานะที่เป็นมนุษย์เรามีความซับซ้อนหลายแง่มุมชีวิตที่ไม่สามารถจำกัดอยู่เพียงรูปแบบเดียว มนุษย์ชอบความจริงแต่ก็ต้องอาศัยอยู่บนหน้ากากของการเรียนรู้จากความหลากหลายของแหล่งที่มา ขณะเดียวกัน ครูผู้สอนควรจะได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะของมนุษย์ของพวกเขา อีกทั้ง ครูต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับชุมชนที่หลากหลายมากขึ้น และเห็นพ่อแม่เป็นแหล่งของการเรียนรู้และการสนับสนุนมากกว่าการแทรกแซง

Dickinson (1988) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือเทคนิคต่างๆ ที่นำไปสู่การเรียนรู้ เช่น กลยุทธ์การจัดการเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่เรียนซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น และสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้ในสถานการณ์อื่น

Wenden and Rubin (1987) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหมายถึง พฤติกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

Brown (2004) มีมุมมองว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการทำงานภายในสมองที่ประมวลผลข้อมูลความรู้ (Processing) โดยมีตัวป้อน (Input) แล้วเก็บรักษาข้อมูลไว้ในความจำระยะสั้นและระยะยาว (Storage) และสามารถถูกดึงมาใช้เมื่อจำเป็น (Retrieval) ซึ่งผู้เรียนจะแสดงความสามารถทางภาษาออกมาโดยการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Output) ด้วยเหตุนี้ Brown จึงมองว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning strategies) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษา และกลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) เป็นการนำภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์สื่อสาร

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา สามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง การเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของตนเอง เพื่อให้ตนเองสามารถเข้าใจในภาษาที่เรียนได้ง่ายขึ้น มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เรียนรู้ได้รวดเร็ว ในตามรูปแบบที่ตนเองถนัด

De Cecco (อ้างใน สมพร โกมารทัต, 2559) ได้แบ่งเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) เงื่อนไขที่เกิดขึ้นภายในตัวของผู้เรียน (Internal condition) ได้แก่

1.1) ความหมายของสิ่งที่เรียน หมายถึง การรู้ความหมายของคำที่ใช้ ซึ่งถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของศัพท์สิ่งของมากก็จะสามารถเลือกคำมาใช้ได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.2) ความคิดเกี่ยวกับข้อความที่ใช้ หมายถึง ความสามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในบางครั้งมีหลายคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่แต่ผู้พูดใช้ในโอกาสต่างกันให้ความรู้สึกต่างกัน

โดยมีปัจจัยเกี่ยวข้องกับผู้เรียนหลายด้าน คือ

1) อายุของผู้เรียน ในด้านความรู้สึกการแสดงออกพบว่า คนอายุน้อยมักกล้าแสดงออกได้ดี จึงทำให้สามารถฝึกภาษาได้ง่ายกว่า ด้านความจำและการใช้เหตุผล คนอายุน้อยกว่าจำได้เร็วกว่าผู้ใหญ่แต่ลืมเร็ว ส่วนในด้านการใช้เหตุผลนั้นผู้ใหญ่สามารถใช้เหตุผลและสรุปได้ดีกว่า ด้านการออกเสียงหรือการเลียนเสียง คนอายุน้อยส่วนใหญ่จะเลียนเสียงได้ดีกว่า

2) เวลาเรียน สำหรับการเรียนภาษา ควรมีการจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม คือ เรียนวันละเล็กน้อย แต่เพิ่มความถี่ จะได้ผลดี

3) ความต้องการ ผู้ที่มีความอยากรู้ภาษาอังกฤษจะเรียนได้ดีเพราะเป็นความต้องการ หน้าที่ของผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญเห็นประโยชน์และเกิดความต้องการที่จะเรียน

4) แรงจูงใจ ความรู้สึกของผู้เรียนที่อยากจะเรียนเพื่อประโยชน์ต่างๆ ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียน

5) ความพร้อมทางร่างกาย สมองและอารมณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนพร้อม กล่าวคือ วุฒิภาวะ (Maturity) การสอนย่อมได้ผลดี ประสบการณ์หรือความคิดเดิมจะเป็นเครื่องเสริมความพร้อม ช่วยให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้เร็ว

6) ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเสมอ ในการเรียนการสอนต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน

2) เงื่อนไขเกิดขึ้นจากภายนอก (External conditional) ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

2.1) การชี้แนะการเรียน เป็นลักษณะการเรียนที่เกิดขึ้นโดยความตั้งใจ ซึ่งการเรียนรู้ นั้น หากเรียนโดยความตั้งใจและตั้งใจเรียน หมายถึง ว่าเรารู้ว่าเราเรียนเพื่ออะไร ต้องการอะไรจาก การเรียนรู้นั้นก็จะเรียนได้ดีกว่าการเรียนโดยไม่ตั้งใจให้เกิดหรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ

2.2) การฝึกหัดช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นและคงสภาพอยู่ได้นาน โดยเฉพาะภาษาซึ่ง ถือว่าเป็นการเรียนรู้ทางทักษะอย่างหนึ่ง การได้ฝึกพูดคุยบ่อยๆ และการมีโอกาสพูดจะทำให้ การเรียนรู้ดีขึ้น คล่องขึ้น การฝึกหัดมีทั้งฝึกรวดเดียว ไม่ต้องพัก และฝึกแบบทาแล้วพักสลับกันไป การเรียนรู้ภาษาที่จะให้ได้ผลดีมักใช้การฝึกแบบทาแล้วแล้วพักสลับกันไป เพื่อให้ผู้เรียนได้มี โอกาสทบทวนรวมทั้งไม่เกิดความเมื่อยล้า ช่วงการฝึกทางภาษาก็มักจะสั้นเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อ หน่ายได้ง่ายๆ

2.3) การเสริมแรง เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงผลที่จะได้รับว่ามีความสำเร็จอย่างไร โดยผู้สอนให้กำลังใจซึ่งเป็นการเสริมแรงที่เป็นรางวัลหรือคาชม การรู้ผลของสิ่งที่ตนเองเรียนเป็น กำลังใจที่จะเรียนต่อไป

2.4) การเรียนรู้ถึงสิ่งที่ขัดขวางความจำ (Interference factor) เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง ของการเรียนรู้

2.5) การวัดผล การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีได้ผลเพียงใดนั้นครูสามารถวัดได้จากให้ทำซ้ำ (Reproduction) การให้ระลึกได้ (Recognition) การคาดคะเน (Reconstruction) การให้เรียนใหม่ (Relearning)

2.2 แนวคิดเรื่องภาษากับวัฒนธรรม

ภาษาถือเป็นเครื่องมือการสื่อสารของมนุษย์ เป็นกระบวนการถ่ายทอดสาร ทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการให้เหมาะสมกับบริบททางการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล (ครูบ้านนอก, 2552)

เมื่อเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาจะทำให้เราเรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การแต่งกาย การแสดง ศิลปะ เศรษฐกิจ การเมือง และระบอบการปกครองของชาวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทราบที่มาที่ไปของความเหมือน ความแตกต่าง รวมไปถึงแนวคิด ที่ทำให้คนแต่ละชาติแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ภาษากับวัฒนธรรม ยังทำให้เราเข้าใจความหมายของภาษาทางกาย หรือทางสัญลักษณ์ต่างๆ ดีขึ้น ทำให้เราแสดงกริยาท่าทาง หรือสัญลักษณ์ทางร่างกายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น การยกนิ้วอาจเป็นความหมายบวกสำหรับบางประเทศ แต่อาจจะเป็นความหมายลบสำหรับบางประเทศ ดังนั้น การใช้ภาษาพูดจึงเป็นการสื่อความหมายที่ชัดเจนที่สุด ไม่ส่งผลกระทบต่อกรเหยียดเชื้อชาติ นอกจากนี้ภาษากับวัฒนธรรมยังทำให้เราเข้าใจแนวคิดในการสร้างความสวยงามของงานศิลปะที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ เราสามารถนำเอาสิ่งที่เป็นประโยชน์เหล่านั้น มาสร้างงานศิลปะแบบผสมผสาน หรือนำวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมมาปรับใช้กับประเทศเราได้ อีกทั้งเรายังสามารถนำเสนอ หรือเผยแพร่วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ ออกไปสู่สากลได้อย่างเหมาะสม

ภาษากับวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อกัน

Osterloh (อ้างถึงใน กัทธพร หิรัญภัทร์, 2548) ในด้านการจัดการเรียนการสอน ภาษาและวัฒนธรรมมีบทบาทเด่นชัดในด้านการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจาก ภาษาไม่เพียงสำคัญในเรื่องของโครงสร้างประโยค ระบบคำและเสียงเท่านั้น หากแต่มีการแทรกซึมเกิดขึ้นทุกครั้งเมื่อมนุษย์มีการปฏิสัมพันธ์กัน และเมื่อมีสมาชิกของวัฒนธรรมอื่นเรียนภาษาของวัฒนธรรมอื่นย่อมมีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเข้ามามีบทบาทเสมอ

Brown (อ้างถึงใน ภัทรพร หิรัญภัทร์, 2548) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมเป็นรูปแบบของพฤติกรรมและกระบวนการที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนภาษาที่สอง เนื่องจากวัฒนธรรมและภาษาเป็นส่วนหนึ่งของคนและกัน

ภัทรพร หิรัญภัทร์ (2548) ได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ไว้ว่า ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนผู้เรียนจะมีโอกาสได้รับข้อมูลทางภาษาที่เป็นระบบ มีความหลากหลาย ตลอดจนได้รับการแก้ไขในกรณีที่ใช้ภาษาผิดพลาดมากกว่าการเรียนรู้โดยธรรมชาติ

Samovar and Porter (2001) กล่าวว่า สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญ คือ พัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดประวัติศาสตร์ และสอนความรู้ด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมจึงเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการวางรูปแบบในการศึกษา แม้สิ่งที่ถ่ายทอดจะมีเนื้อหาเดียวกัน แต่การมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันย่อมมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

Anderson and Powell (อ้างถึงใน ภัทรพร หิรัญภัทร์, 2548) ได้อธิบายถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการจัดการศึกษาไว้ 9 ประการ คือ

- 1) ระบบการศึกษา ได้แก่ สถานที่ในการเรียน สื่อการเรียนการสอนต่างๆ
- 2) ผู้สอน หมายถึง ทักษะคติของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอน
- 3) กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถกระทำได้ในชั้นเรียน
- 4) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
- 5) รูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

- 6) การประเมินการเรียนรู้
- 7) ค่านิยมของการศึกษา
- 8) ค่านิยมในเรื่องเวลา
- 9) ความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้วัจนภาษา

Stevens (1987) กล่าวว่า องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ประกอบด้วย

- 1) ปรัชญาและศาสนา คือ ความคิดที่มีต่อปรากฏการณ์ต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่เคารพนับถือ จริยธรรมและศีลธรรม
- 2) ทักษะคิดที่มีต่อธรรมชาติ คือ แนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมธรรมชาติ
- 3) ความคิดเกี่ยวกับรัฐบาลและการปกครอง คือ ความเกี่ยวข้องของสถาบันทางสังคมที่มีอำนาจมากที่สุดในวัฒนธรรมนั้นๆ
- 4) ความคิดเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
- 5) วรรณกรรม ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมจะมีการสร้างวรรณกรรมแตกต่างกันออกไป
- 6) ความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับสังคม โดยมาจากเรื่องเล่าต่างๆ เช่น การสร้างโลก ต้นกำเนิดของมนุษย์ เป็นต้น

นอกจากนี้ Stevens ยังกล่าวว่า การที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองนั้น มาจากความไม่เข้าใจวัฒนธรรมของภาษานั้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยได้เสนอว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สองแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลประกอบด้วย

1) ผู้เรียน คือ การที่ผู้เรียนมีสภาวะทางจิตใจที่แตกต่างกัน สามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ได้แตกต่างกัน นอกจากนี้ ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนแต่ละคนก็ย่อมไม่เท่ากัน

2) ผู้สอน คือ ผู้สอนแต่ละคนจะให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมในการสอนภาษาที่สองไม่เท่ากัน

3) ภาพรวมของวัตถุประสงค์ในการศึกษา จะมีความแตกต่างกันออกไป

ดังนั้น ปัจจัยเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม ส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ภาษา จึงเป็นหน้าที่ทั้งของผู้เรียนและผู้สอนในการเชื่อมภาษาเข้ากับวัฒนธรรม ทำความเข้าใจ และยอมรับความแตกต่างเหล่านี้ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ภาษากับวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อกัน และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา บทบาทของภาษาจึงมีมากกว่าการใช้เพื่อการสื่อสาร หากแต่ยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงระบบความคิดและวิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างดี จึงกล่าวได้ว่า ภาษามีฐานะเป็นสาขาหนึ่งของวัฒนธรรม การเรียนการสอนทักษะภาษาในสถาบันการศึกษาปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องเรียนวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย และเมื่อคนต่างภาษาสื่อสารกันจึงต้องมีความเข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาจึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสื่อสาร

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

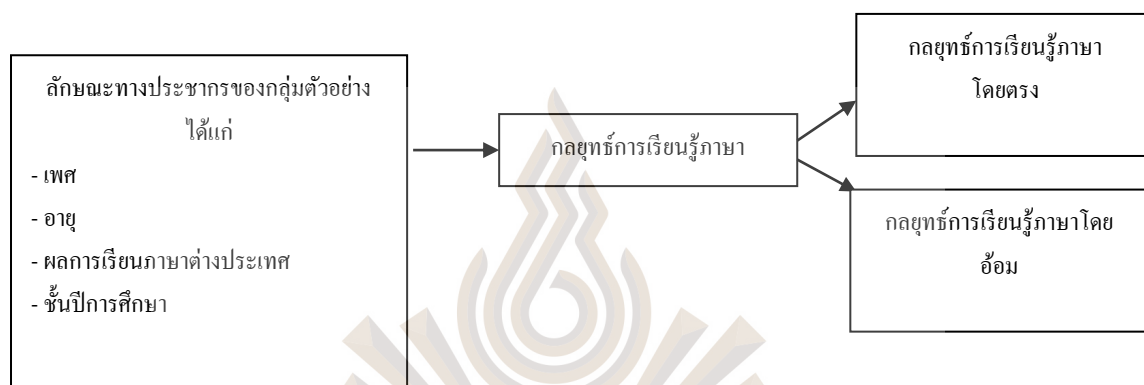
กัญญ์วราพัชญ์ หอมชื่น (2564) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง พบว่า นิสิตชาวต่างชาติใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก นิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก นิสิตชาวต่างชาติใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ที่มี เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ใน

การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ไม่แตกต่างกัน นิสิตชาวต่างชาติที่มี อายุแตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตชาวต่างชาติใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ที่มี เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาโดยตรง ไม่แตกต่างกัน นิสิตชาวต่างชาติที่มี อายุ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทรงศรี สรณสถาพร (2560) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ผลการวิจัยสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้ ตัวอย่างใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง (direct) ในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ที่ตัวอย่างใช้มาก คือ กลยุทธ์การจำ (memory strategies) ใช้ในการจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ กลยุทธ์ปริชาน (Cognitive strategies) ตัวอย่างทำการวิเคราะห์ ให้เหตุผล และสรุปในเรื่องที่อ่าน โดยการฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ 2 ทักษะ คือ ทักษะการอ่านและการฟัง มากกว่าทักษะการเขียนและการพูด

สมพร โกมารทัต (2559) ศึกษาเรื่อง การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล พบว่า 1) การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาภาษาอังกฤษภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ไม่แตกต่างกัน 3) การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด 4) กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและจะใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและสถานการณ์การเรียนที่แตกต่างกัน 5. กลยุทธ์การเรียนรู้ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) ซึ่งการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-Short Descriptive Study) ผู้วิจัยได้กำหนดเงื่อนไข และวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา ภาคการศึกษา 1-2566 จำนวน 119 คน (วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรและกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ($\alpha = 0.05$) และระดับความเชื่อมั่น 95%

สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็กได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน

Krejcie & Morgan

ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ขนาดประชากร	ขนาดตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	375
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

$$n = \frac{X^2 N p(1-p)}{e^2 (N-1) + X^2 p(1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้
 X^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($X^2=3.841$)
 p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p=0.5$)

ที่มา: Krejcie and Morgan (1970)

ผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 100 คน เพื่อสะดวกต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และ ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาข้อคำถามจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford (1990) ประกอบด้วย

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยตรง จำนวน 3 หัวข้อ คือ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) 4 ข้อ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) 7 ข้อ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) 4 ข้อ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยอ้อม จำนวน 3 หัวข้อ คือ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) 4 ข้อ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) 4 ข้อ และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) 4 ข้อ

โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต 5 ระดับ

เกณฑ์มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

จากนั้น จึงนำมาจัดระดับ ตามค่าเฉลี่ย 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	ค่าเฉลี่ยที่ 4.50 – 5.00
มาก	ค่าเฉลี่ยที่ 3.50 – 4.49
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ยที่ 2.50 – 3.49
น้อย	ค่าเฉลี่ยที่ 1.50 – 2.49
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยที่ 1.00 – 1.49

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) คือแบบสอบถาม โดยหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน หรือ 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญจะช่วยประเมินว่า ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม สามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำผลมาพิจารณาคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้

- 1) แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 1
- 2) ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ 0
- 3) แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องหรือวัดได้ มีระดับคะแนนเท่ากับ -1

หลังจากนั้นนำแบบประเมิน โมเดลให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และนำมาหาค่าความสอดคล้อง โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

R หมายถึง ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

n หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าเท่ากับ 0.981 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถเชื่อถือได้ในการนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ช่วยวิจัยจะทำการช่วยผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดย

- 1) ผู้วิจัยประสานงานกับนักศึกษา โดยสร้าง Slot วันและเวลาที่จะทำการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาเลือกตามสะดวก

2) ผู้วิจัยพูดคุยให้นักศึกษาเห็น ถึงความสำคัญของกระบวนการวิจัยและบอกให้นักศึกษาทราบว่า การตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาภาษาด้านการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาทุกคน พร้อมทั้งสร้างความคุ้นเคยให้รู้สึกเป็นเองก่อนที่จะอธิบายขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขึ้นต่อไป

3) ผู้วิจัยแจกคิวอาร์โค้ดให้กับนักศึกษา อธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและคำชี้แจงในการตอบ แบบสอบถาม

4) นักศึกษาสแกนคิวอาร์โค้ดผ่านมือถือ เพื่อเข้าไปดำเนินการตอบแบบสอบถามออนไลน์

5) ให้นเวลาให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม และขออนุญาตรอ จนกว่านักศึกษาจะ กดส่ง หรือ Submit จึงถือว่าการตอบแบบสอบถามเสร็จสมบูรณ์

6) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบในแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ถูกต้อง ครบถ้วน ไปวิเคราะห์ข้อมูล ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความเรียบร้อย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อมีการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและปรับแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่มีการดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว มาทำการประมวลผล และวิเคราะห์ผลด้วยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Windows พร้อมนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

1) วิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 1 ด้วยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) วิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 2 โดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่างๆ ซึ่งใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Questionnaire) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักศึกษาจีน ในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	33	33
หญิง	67	67
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และรองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 ปี	21	21
19 ปี	35	35
20 ปี	31	31
อื่นๆ	13	13
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.2 พบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ คือ อายุ 19 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมา คือ อายุ 18 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 อายุ 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 และอื่นๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามผลการเรียนภาษาต่างประเทศ

ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
A	24	24
B+	33	33
B	29	29
C+	14	14
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการเรียนภาษาต่างประเทศเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง มากที่สุด คือ เกรด B+ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมา คือ เกรด B จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29 เกรด A จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 และเกรด C+ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามชั้นปี (Level)

ชั้นปี (Level)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปีที่ 1	18	18
ปีที่ 2	43	43
ปีที่ 3	26	26
ปีที่ 4	13	13
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมา คือ ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13

ตอนที่ 2 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย)

Questions about strategies for learning foreign languages (English/Thai language)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง Direct Strategies for Learning

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง Direct Strategies for Learning	\bar{X}	S.D.	แปลความ
กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies)			
คุณสามารถจำคำศัพท์ใหม่ๆ โดยการจินตนาการถึงสิ่งของหรือสถานที่ในการใช้คำศัพท์นั้น	2.90	0.89	ปานกลาง
คุณสามารถใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้	3.50	0.86	มาก
คุณมีการทบทวนการเรียนรู้ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ	3.15	0.59	ปานกลาง
คุณสามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่	3.48	0.95	ปานกลาง
รวม	3.25	0.82	ปานกลาง
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies)			
คุณพยายามฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/ไทย	3.54	1.02	มาก
คุณพยายามใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน	3.39	1.11	ปานกลาง
คุณเลือกจะดูรายการ โทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ไทย	3.58	1.16	มาก
คุณพยายามฝึกเขียนให้เป็นประโยคและได้ใจความ	3.35	1.08	ปานกลาง
คุณพยายามพูดให้เป็นประโยคและได้ใจความ	3.35	1.17	ปานกลาง
คุณจะค้นหาคำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ/ไทย	3.63	0.86	มาก

คุณเลือกอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา	3.30	0.87	ปานกลาง
รวม	3.45	1.04	ปานกลาง
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies)			
คุณใช้การเดาคความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้นๆ	3.48	0.95	ปานกลาง
คุณจะใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก	3.96	0.76	มาก
คุณจะใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก	3.93	0.73	มาก
คุณจะคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนา เข้าใจความหมาย	3.55	0.92	มาก
รวม	3.73	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.25 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 รองลงมา คือ สามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 มีการทบทวนการเรียนรู้ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และสามารถใช้อำนาจที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.45 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ในประเด็นคุณจะค้นหาคำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ/ไทย มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมา คือ เลือกจะดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 คุณพยายามฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 คุณพยายามใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คุณพยายามฝึกเขียนให้เป็นประโยคและได้ใจความ

และพยายามพูดให้เป็นประโยคและได้ใจความ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 3.35 คุณเลือกอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ จะใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 จะคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนา เข้าใจความหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้นๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวม

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง	ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		ระดับการใช้กลยุทธ์
	\bar{x}	S.D.	
กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies)	3.25	0.82	ปานกลาง
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies)	3.45	1.04	มาก
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies)	3.73	0.84	มาก
รวม	3.48	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.6 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

ตารางที่ 4.7 แสดงแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม Indirect Strategies for Learning

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม Indirect Strategies for Learning	\bar{X}	S.D.	แปลความ
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies)			
คุณพยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้	4.47	0.66	มาก
คุณมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด	4.48	0.66	มาก
คุณพยายามหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.28	0.67	มาก
คุณจะฝึกและทบทวนภาษาต่างประเทศบ่อยๆเท่าที่ทำได้	4.37	0.60	มาก
รวม	4.40	0.64	มาก
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies)			
คุณกล้าและมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาหรือคนอื่นๆ	3.74	0.70	ปานกลาง
คุณจะชมเชยตนเองเมื่อพูดภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง	3.66	0.66	ปานกลาง
คุณสามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศกับเพื่อนๆ ต่างวัฒนธรรมได้	3.67	0.77	ปานกลาง
คุณมีการเขียนไดอารี่ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน	3.63	0.76	ปานกลาง
รวม	3.67	0.72	มาก
กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)			
คุณจะขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังไม่ทัน	4.69	0.51	มาก
คุณมักฝึกพูดภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาในที่นี้ คือ อาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติและเพื่อนๆ ต่างชาติ	4.66	0.63	มาก

เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา บ่อย ๆ	4.67	0.48	มาก
คุณขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาทุกครั้ง จาก อาจารย์ และเพื่อนๆ เจ้าของภาษา	4.65	0.48	มาก
รวม	4.66	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.40 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) ในประเด็นมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 รองลงมา คือ พยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ฟีกและทบทวนภาษาต่างประเทศบ่อยๆ เท่าที่ทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพยายามหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.67 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ในประเด็นกล้าและมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาหรือคนอื่นๆ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมา คือ สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศกับเพื่อนๆ ต่างวัฒนธรรมได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ชมเชยตนเองเมื่อพูดภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และเขียนไดอารี่ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 4.66 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) ในประเด็นขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังไม่ทัน มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 รองลงมา คือ เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาบ่อยๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ฟีกพูดภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา ในที่นี้ คือ อาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติและเพื่อนๆ ต่างชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาทุกครั้ง จากอาจารย์ และเพื่อนๆ เจ้าของภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวม

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม	ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		ระดับการใช้กลยุทธ์
	\bar{x}	S.D.	
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies)	4.40	0.64	มาก
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies)	3.67	0.72	มาก
กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)	4.66	0.53	มาก
รวม	4.24	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.8 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

ตารางที่ 4.9 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		ระดับการใช้กลยุทธ์
	\bar{x}	S.D.	
กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง	3.48	0.90	มาก
กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดย อ้อม	4.24	0.63	มาก
รวม	3.86	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.9 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยอ้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1: เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เพศ	t-test	p-value
ชาย	-0.35	0.73
หญิง		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2: อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

อายุ	f-test	p-value
18 ปี	2.08	0.08
19 ปี		
20 ปี		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างอายุกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ อายุของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3: ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ	f-test	p-value
A	4.16	<0.01
B+		
B		
C+		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4: ชั้นปีการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษากับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นปี	f-test	p-value
ปีที่ 1	1.76	0.14
ปีที่ 2		
ปีที่ 3		
ปีที่ 4		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษากับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ อายุ 19 ปี ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด คือ เกรด B และอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด

5.1.2 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย)

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning) และกลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning) ดังนี้

1) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning)

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.25 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 รองลงมา คือ สามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 มีการทบทวนการเรียนรู้ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และสามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.45 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ในประเด็นคุณจะค้นหาคำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ/ไทย มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมา คือ เลือกรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 คุณพยายามฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/ไทย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 คุณพยายามใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คุณพยายามฝึกเขียนให้เป็นประโยคและได้ใจความ และพยายามพูดให้เป็นประโยคและได้ใจความ มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 3.35 คุณเลือกอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.62 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสาร ไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ จะใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 จะคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนา เข้าใจความหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และใช้การเดาความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้นๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25

2) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning)

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.40 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) ในประเด็นมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 รองลงมา คือ พยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ฝึกและทบทวนภาษาต่างประเทศ

บ่อยๆ เท่าที่ทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และพยายามหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้อาษาต่างประเทศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 3.67 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ในประเด็นกล้าและมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาหรือคนอื่นๆ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมา คือ สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศกับเพื่อนๆ ต่างวัฒนธรรมได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ชมเชยตนเองเมื่อพูดภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และเขียนไดอารี่ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยที่ 4.66 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) ในประเด็นขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังไม่ทัน มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 รองลงมา คือ เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อาษาบ่อยๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ฝึกพูดภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา ในที่นี้ คือ อาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติและเพื่อนๆ ต่างชาติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาทุกครั้ง จากอาจารย์ และเพื่อนๆ เจ้าของภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยอ้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยตรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

5.1.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างเพศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ เพศของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างอายุกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ อายุของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างผลการเรียนภาษาต่างประเทศกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษา กับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ ชั้นปีการศึกษา แตกต่างกัน มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยครั้งนี้แบ่งกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 กลยุทธ์ใหญ่ๆ ได้แก่

1) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies for Learning) พบว่า ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) และด้านกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า นักศึกษาจีนมีเป้าหมายในการเรียนและพัฒนาภาษาต่างประเทศของตนเอง อยู่สม่ำเสมอ และมีความตั้งใจพัฒนาเป้าหมายให้อยู่ในระดับที่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมพร โกมารทัต (2559) ที่พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญและมีความจำเป็น

ต่อการสื่อสารภาษาต่างประเทศและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ด้านกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาจีนต้องประสบในการเรียนมีความแตกต่างและซับซ้อนกว่าภาษาเดิมของตนเอง ทำให้การเรียนหรือการสื่อสารมีทั้งถูกและผิดบ้าง ส่งผลให้นักศึกษาจีนนำกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) มาใช้ในการแก้ปัญหาระหว่างการเรียนและการสื่อสาร สอดคล้องกับ Rubin (1982 อ้างใน สมพร โกมารทัต, 2559) ที่อธิบายไว้ว่า กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการเรียนและการสื่อสารภาษานั้น

ประเด็นที่น่าสนใจเมื่อพิจารณาในรายละเอียด คือ ด้านกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) ในประเด็นสามารถใช้ทำทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก ผู้วิจัยสามารถอภิปรายในประเด็นนี้ได้ว่า มีความสอดคล้องกันในการใช้ทำทางประกอบในการแก้ปัญหาด้านการเรียนและการสื่อสารต่างประเทศ เนื่องจากเป็นเทคนิคการเชื่อมโยงคำศัพท์และสิ่งรอบตัวที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรรณสถาพร (2557) ที่พบว่า นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียน ถ้าการสื่อสารด้วยทางวาจาปกติไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร ก็จะใช้อวัจนภาษาเป็นส่วนใหญ่ ก็คือ จะใช้ภาษากายประกอบไปด้วยเป็นการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในการพูดแล้วก็อาจจะมี การทบทวนความ เข้าใจกันอีกรอบหรือไม่ก็ถามซ้ำอีกรอบหนึ่ง เป็นการตรวจสอบการเข้าใจ

2) กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies for Learning) พบว่า ด้านกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 3.60 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) ในประเด็นมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด ผู้วิจัยสามารถอภิปรายในประเด็นนี้ได้ว่า ผู้เรียนหรือนักศึกษาก็มีวิธีการหรือการวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้เพื่อให้การสื่อสารหรือการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเองบรรลุผล สอดคล้องกับ Nakatani and Goh (2007) ที่กล่าวว่า กลยุทธ์ความสำเร็จ คือ กลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดย การใช้ข้อมูลหรือความรู้ทางภาษาที่จำกัดในการ สื่อความหมาย กลยุทธ์นี้ช่วยให้ผู้เรียนภาษาเลือก ใช้แผนการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารไม่ว่าจะมีทรัพยากรหรือข้อมูลใดๆ ก็ตาม

เช่นเดียวกับ สมพร โกมารทัต (2559) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแรกของตนเอง ย่อมต้องใช้ความตั้งใจ การวางแผน ตลอดจนการฝึกฝนภาษาด้วยตนเองทั้งภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

สำหรับด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า กลยุทธ์ทั้ง 2 ด้านนี้มีความเชื่อมโยงกันด้านทัศนคติและความรู้สึก ซึ่งผู้เรียนจะนำกลยุทธ์ทั้ง 2 ด้านนี้มาใช้ในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนภาษา และความมั่นใจในการเรียนรู้กับผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Oxford (1990) ที่กล่าวถึง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้ว่า กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ครอบคลุม อารมณ์ แรงจูงใจ และทัศนคติในการเรียนภาษา โดยกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการพัฒนาความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกของผู้อื่น

3) การทดสอบสมมุติฐาน

ผลการวิเคราะห์ทดสอบสมมุติฐานความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษา มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน มีเพียงผลการเรียนที่มีผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยสามารถอธิบายประเด็นที่มีความแตกต่างได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อตอบสนองทั้งด้านการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน โดยในประเด็นของการเรียน คือ การได้ผลการเรียนในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร โกมารทัต (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ และปริมณฑล พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทุกกลยุทธ์ในระดับมากที่อัตราร้อยละสูงกว่าร้อยละ 50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในอัตราร้อยละมากที่สุด เช่นเดียวกับงานวิจัย ที่ศึกษาโดย วิภาณี เพ็ชรหมาก (2559) เรื่อง กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การใช้กลวิธีการเรียนระหว่างผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนแตกต่างกันให้ผลในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันใด กล่าวคือ กลุ่มสูงจะใช้กลวิธีการเรียนที่มากกว่าและหลากหลายกว่ากลุ่มต่ำ ซึ่งพบว่าผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันจะใช้กลวิธีการเรียนที่แตกต่างกันด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

1) สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการเปิดหลักสูตรการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้แก่นักศึกษาชาวต่างชาติได้

2) สามารถนำกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทักษะการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่นักศึกษาชาวต่างชาติได้

3) สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชาวต่างชาติได้

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) สามารถทำงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับนักศึกษาชาติที่ศึกษาในประเทศไทย ทั้งในเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในรายวิชาที่มีการบูรณาการเนื้อหา (Integrated skills) ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ พูด ฟัง อ่าน และเขียน

บรรณานุกรม

- กัญญ์วราพัชญ์ หอมชื่น. (2564). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย). ThaiLIS.
https://tdc.thailis.or.th/tdc/search_result.php
- ครูบ้านนอก. (11 ตุลาคม 2552). การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. Kroobannok.com.
<https://www.kroobannok.com/20477>
- ชนิกา คำพุฒ. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๔ สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). DRIC. <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/150210>
- ทรงศรี สรณสถาพร. (2560). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงของผู้เรียนชาวไทยในยุคประเทศไทย 4.0. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 11(26), 9-23. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/110463/86614>
- ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร. (2557). การใช้กลยุทธ์การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, ๘(1), 12-29.
- ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาธรรม. (2538). ความรู้ทางภาษาศาสตร์กับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 24(1), 82-92. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLC/article/view/23518/20031>
- สมพร โกมารทัต. (2559). “การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล”. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา. (2565). ข้อมูลนักศึกษารวมต่างชาติ ปี 2565. สืบค้น 10 กรกฎาคม 2566, จาก info.mhesi.go.th
- สำนักงานทะเบียนมหาวิทยาลัยรังสิต. (2566). จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน แยกตามประเภทลงทะเบียน. สืบค้น 10 กรกฎาคม 2566, จาก <https://staffintranet.rsu.ac.th/SUWeb/Main.aspx>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เปรมวดี ฌ นครพนม. (2550). *การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา). ThaiLIS. https://tdc.thailis.or.th/tdc/search_result.php
- Brown, H. D. (2004). *Language assessment: Principles and classroom practices*. White Plains, NY: Pearson Education.
- Dickinson, L. (1988). *Self-instruction in language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nakatani, Y. and Goh, C. 2007. Language learner strategies, pp. 207-227. In Cohen, A., and Macaro, E., eds. *A review of Oral Communication Strategies: Focus on Interactionists and Psycholinguistic Perspectives*. Oxford University Press, Oxford.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publishers.
- R. L., Oxford. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Harper & Row.
- Samovar, Larry A. and Richard E, Porter. (2001). *Communication between Culture*. California. Wardworth.
- Stevens. Peter. (1987). "Culture barriers to language learning." In Larry E. Smith, ed., *Discourse Culture: Strategies in World Englishes*. New York: Prentice Hall.
- Wenden, A. and Rubin, J. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*, UK: Prentice Hall.

แบบสอบถาม

เรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ
วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาจีนในหลักสูตรจีน-อังกฤษ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต โปรดอ่านและตอบคำถามในแต่ละข้อด้วยความเป็นจริง

This questionnaire is part of the research on Language learning strategies of Chinese students in the Chinese-English curriculum. College of Communication Arts Rangsit University Please read and answer each question truthfully.

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

General characteristics of survey respondents.

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

Please mark ✓ in the space that best corresponds to the truth.

1. เพศ (sex)

() ชาย:Men

() หญิง:Woman

2. อายุ (Age)

() 18 years old

() 19 years old

() 20 years old

() Other.....

3. ผลการเรียนภาษาต่างประเทศ (Grade of foreign language)

() A

() B+

() B

() C+

4. ชั้นปี (Level)

() ปีที่ 1

() ปีที่ 2

() ปีที่ 3

() ปีที่ 4

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/ภาษาไทย)

Questions about strategies for learning foreign languages (English/Thai language)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

Please mark ✓ in the space that best corresponds to the truth.

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง Direct Strategies for Learning	ระดับการใช้ (Use level)				
	5 Highest	4 High	3 Medium	2 Low	1 Very low
กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies)					
คุณสามารถจำคำศัพท์ใหม่ๆ โดยการจินตนาการถึงสิ่งของหรือสถานที่ในการใช้คำศัพท์นั้น					
คุณสามารถใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์นั้นได้					
คุณมีการทบทวนการเรียนรู้ในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ					
คุณสามารถใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่					
คุณใช้การจำคำศัพท์จากการดูภาพยนตร์ ฟังเพลง การอ่านหนังสือ หรือป้ายประกาศต่างๆ เป็นต้น					

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยตรง Direct Strategies for Learning	ระดับการใช้ (Use level)				
	5 Highest	4 High	3 Medium	2 Low	1 Very low
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies)					
คุณพยายามฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/ไทย					
คุณพยายามใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน					
คุณเลือกจะดูรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ไทย					
คุณพยายามฝึกเขียนให้เป็นประโยคและได้ใจความ					
คุณพยายามพูดให้เป็นประโยคและได้ใจความ					
คุณจะค้นหาคำภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ/ไทย					
คุณเลือกอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษา					
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies)					
คุณใช้การเดาคำความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้นๆ					
คุณจะใช้ท่าทางประกอบในระหว่างการสนทนาเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ออก					
คุณจะใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก					
คุณจะคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนาเข้าใจความหมาย					

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม Indirect Strategies for Learning	ระดับการใช้ (Use level)				
	5 Highest	4 High	3 Medium	2 Low	1 Very low
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies)					
คุณพยายามหาโอกาสในการใช้ภาษาต่างประเทศให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้					
คุณมีความตั้งใจฟังเมื่อเจ้าของภาษาพูด					
คุณพยายามหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
คุณจะฝึกและทบทวนภาษาต่างประเทศบ่อยๆเท่าที่ทำได้					
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies)					
คุณกล้าและมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาหรือคนอื่นๆ					
คุณจะชมเชยตนเองเมื่อพูดภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง					
คุณสามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศกับเพื่อนๆ ต่างวัฒนธรรมได้					
คุณมีการเขียนไดอารี่ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน					

กลยุทธ์ในการเรียนรู้โดยอ้อม Indirect Strategies for Learning	ระดับการใช้ (Use level)				
	5 Highest	4 High	3 Medium	2 Low	1 Very low
กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)					
คุณจะให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังไม่ทัน					
คุณมักฝึกพูดภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษา ในที่นี้ คือ อาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติและ เพื่อนๆ ต่างชาติ					
เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษา บ่อย ๆ					
คุณขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาทุกครั้ง จากอาจารย์ และเพื่อนๆ เจ้าของภาษา					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	ผศ.ดร. ดวงทิพย์ เจริญรุ่งกษ์
ชื่อภาษาอังกฤษ	Doungtip Chareonrook
E-Mail Address	duangtipc@hotmail.com
การศึกษา	Ph.D Coomunication Studies Ohio University: USA MA. Mass Communication Thammasat University: Thailand BA. English/Linguistic Thammasat University: Thailand

